

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/28/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111216108
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2111216108.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu v 1. rade: J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. X, I. D., zastúpený: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Nám. SNP 3, Trnava, proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 05 Bratislava sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011.

II. Súd určuje, že rozhodcovská zmluva uzavretá ako súčasť zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010 uzavretá medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným je neprijateľná zmluvná podmienka.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade primerané finančné zadostučinenie v sume 500 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku

IV. Žalobca v 1. rade má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca v 1. rade (spolu so žalobkyňou v 2. rade A. M.) sa žalobou zo dňa 11.07.2011, doručenou súdu dňa 13.07.2011, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zruší rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 05 Bratislava sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011, určí, že rozhodcovská zmluva uzavretá ako súčasť zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010 uzavretá medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným je neprijateľná zmluvná podmienka a žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.7.2010 žalobcovia vzhľadom na finančnú tieseň uzatvorili so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej im žalovaný poskytol úver, každému z nich vo výške 500 eur. Žalobcovia nepripravovali spolu so žalovaným zmluvu po jednotlivých článkoch, zmluva už bola žalovaným vopred naformulovaná a žalobcovia vôbec nemohli ovplyvniť jej obsah. Žalobcovia súčasne predpokladali a spoliehali sa na to, že žalovaný bude postupovať predovšetkým s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný postupoval voči žalobcom bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Ich spotrebiteľské práva porušil najmä tým, že použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobcovia napadli viaceré neprijateľné zmluvné podmienky žalobou dňa 8.4.2011 pod sp. zn. 21C/17/2011. Medzi týmito neprijateľnými zmluvnými podmienkami bola aj tzv. "rozhodcovská zmluva" - rozhodcovská doložka. Žalobca 1 je invalidný dôchodca, žalobkyňa 2 bola starobná dôchodkyňa a boli vo finančnej tiesni a boli prinútení

požičať si na uspokojovanie každodenných potrieb. Žalobcovia sú jednoznačne spotrebiteľmi podľa Občianskeho zákonníka a dopadá na nich v celom rozsahu spotrebiteľská ochrana. Ani v jednej zo zmlúv o úvere nebol uvedený údaj o RPMN, úverové zmluvy č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.7.2010 sú bezúročné a bez poplatkov. Žalobcovia sú presvedčení, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, nepreveril si ich bonitu a zakrúžkovaním políčka účelu úveru na "povolanie" sa snažil vyhnúť tomu, aby na žalobcov nedopadali normy na ochranu spotrebiteľa. Tzv. "rozhodcovská zmluva", resp. rozhodcovská doložka, bráni uplatniť vec na štátnom súde, ak dodávateľ skôr podá žalobu na rozhodcovskom súde a tým núti spotrebiteľa riešiť v tomto prípade vec iba v rozhodcovskom konaní (§ 53 ods. 4 písm. r) OZ). Žalobcovia sú tak vystavení rozhodcovskému súdu, ktorý je pre nich netransparentný a tým, že ho má predtlačení žalovaný v tzv. "rozhodcovskej zmluve", tak vyvoláva pochybnosti o objektívnosti. Taktiež miesto je nevýhodnejšie, pretože podľa § 87 písm. f) Občianskeho zákonníka by žalobcovia mohli využiť súd v mieste svojho bydliska. Vnútorne procesné pravidlá žalobcom nič nehovoria, nikto s nimi žalobcov neoboznámil a nikdy ich ani nevideli. Napriek snahe žalovaného, ktorej cieľom je budiť dojem, že ide o rozhodcovskú zmluvu možno konštatovať, že z jeho strany ide len o technické oddelenie listín (zmluvy o úvere a tzv. "rozhodcovskej zmluvy"). Žalobcovia nemali reálnu a skutočnú možnosť ovplyvniť obsah ani rokovať o tzv. rozhodcovskej zmluve v žiadnom prípade nejde o individuálne dojednanie zmluvnej podmienky. Zjavne ide len o snahu žalovaného navodiť dojem, že ide o individuálne dojednanie v snahe zmiasť súd. Tento právny úkon v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako riadne vyjednanú rozhodcovskú zmluvu z uvedených dôvodov. Nie sú splnené podmienky § 53 ods. 2 a preto ide o štandardnú zmluvnú podmienku. Žalobcom bol doručený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., spis. zn. SR 03262/11 zo dňa 6.6.2011 a rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., spis. zn. SR 03534/11 zo dňa 6.6.2011. V poučení rozhodcovského rozsudku ich súd poučil, že môžu podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na všeobecný súd. Keďže vôbec nevedeli, čo to pre nich znamená, keď rozhodcovský súd vydá rozhodcovský rozsudok a mysleli si, že ich niekto ukrátil na ich právach tým, že ich vôbec nepredvolal na ústne pojednávanie na súd, hneď sa obrátili so žiadosťou o pomoc na občianske združenie zaoberajúce sa ochranou spotrebiteľa. Až zástupcovia združenia im vysvetlili, aký je rozdiel medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, čo pre nich znamená, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok a taktiež ich poučili o ich právach. Žalobcovia nemali žiadnu možnosť si rozhodcovskú doložku vyjednať. Žalovaný im predložil hotovú listinu, ktorú iba formálne nazval "rozhodcovská zmluva", nič im nevysvetlil, nič sa ich nepýtal, museli len podpísať túto tzv. "rozhodcovskú zmluvu", inak by úver nedostali. Z tohto dôvodu mohli zmluvu ako celok iba odmietnuť alebo zmluvu prijať vrátane rozhodcovskej doložky (tzv. "rozhodcovskej zmluvy"). O nijakej "rozhodcovskej zmluve" nerokovali, nič nevyjednávali. Doložka nebola dojednaná až po vzniku sporu, ale práve naopak, už pri vzniku právneho vzťahu. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky už iba podčiarkuje skutočnosť, že sám dodávateľ vybral rozhodcovský súd, ktorý mal riešiť všetky spory so spotrebiteľom. V zmluve bol predformulovaný rozhodcovský súd, ktorý mal v prípade potreby rozhodovať o podanej žalobe. Spotrebiteľ má pritom vždy oprávnený záujem na tom, aby príslušným súdom bol súd v mieste jeho bydliska. Hlavným dôvodom podania žaloby sú uvedené tzv. "rozhodcovské zmluvy", resp. rozhodcovské doložky, na základe ktorých boli vydané rozhodcovský rozsudok spis. zn. SR 03262/11 zo dňa 6.6.2011 proti žalobcovi 1 a rozhodcovský rozsudok spis. zn. SR 03534/11 zo dňa 6.6.2011 proti žalobkyni 2. Žalobcovia považujú rozhodcovskú doložku, ako aj rozhodcovské rozsudky za od počiatku neplatné (žalobný dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r) OZ). Rozhodcovská doložka je od počiatku neplatná najmä preto, že znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu zo zmluvy o úvere štátnym súdom. V prípade žalobcov došlo presne k tejto situácii, nakoľko žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd a tým došlo k naplneniu neprijateľnosti rozhodcovskej doložky a žalobcom bola odňatá možnosť obrátiť sa na štátny súd. Ďalším dôvodom neplatnosti doložky je tá skutočnosť, že žalobcovia nijako nemohli ovplyvniť jej znenie. Tzv. "rozhodcovská zmluva" im bola predložená na podpis spolu so zmluvou o úvere a navyše aj s bianko zmenkou a museli všetky listiny podpísať súčasne bez bližšieho vysvetlenia, aké to pre nich môže mať následky. Ďalším dôvodom neprijateľnosti rozhodcovskej doložky je, že žalovaný sám vybral rozhodcovský súd, ktorý má riešiť ich spory, žalobcovia sa dôvodne domnievajú, že žalovaný má s rozhodcovským súdom exkluzívnu zmluvu a preto postup súdu voči žalobcom - spotrebiteľom ani nemôže byť nestranný (a ani nebol). S týmto dôvodom súvisí aj ďalší dôvod neprijateľnosti a to je miesto rozhodcovského súdu, a teda miesto konania. Napriek tomu, že žalovaný vedel, že žalobcovia nie sú z okolia I., nemajú možnosť sa tam dopraviť, vybral v ich "prospech" rozhodcovský súd, ktorého sídlo je v I.. Spotrebiteľ má pritom vždy oprávnený záujem na tom, aby príslušným súdom bol súd v mieste jeho bydliska Už len tým samým im bola odňatá možnosť konať pred súdom,

nakoľko miesto súdu nespĺňa pre spotrebiteľa požiadavku predvídateľnosti a hlavne dostupnosti. Už len z týchto uvedených dôvodov je rozhodcovská doložka neplatná, nakoľko je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Teda aj rozhodcovský rozsudok je od počiatku neplatný. Žalobcovia žiadajú, aby súd vo výroku určil aj neprijateľnosť rozhodcovskej doložky a to z dôvodu, že dodávateľia často argumentujú, že doložka je samostatná a aj v prípade vyhlásenia neplatnosti zmluvy podľa nich nezdieľa osud neplatnosti úverovej zmluvy. Pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (žalobný dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Nepríslušný rozhodcovský súd vôbec neposkytol ochranu spotrebiteľským právam, pričom žalobcom nie je známe, prečo by rozhodcovský súd nemal rešpektovať európske právo a vnútroštátne zákony. "Súdny" proces pred rozhodcovským súdom bol podľa ich názoru len odobrením a kopírovaním žalobného návrhu a nemá nič spoločné s objektívnym rozhodnutím, nespĺňal pravidlá spravodlivého súdneho procesu a dokonca žalobcovia majú podozrenie, že rozhodcovský súd je v určitom spriaznenom vzťahu so žalovaným, pre ktorého vydáva rozsudky. Rozhodcovský súd sa vôbec nezaoberal primeranosťou zmluvných podmienok, aj neprimerané zmluvné pokuty vyhlásil za primerané. Rozhodcovský súd sa vôbec nezaoberal zisťovaním, z čoho sa skutočne suma, ktorú od nich žalovaný požaduje zaplatiť skladá, či už v nej nie sú započítané neprijateľné úroky z omeškania a zmluvné pokuty. Zmluva v štandardných ustanoveniach obsahuje dohodu o zrážkach zo mzdy, dohodu o vyplnení zmienok, zmluvnú pokutu vo výške 312 € za porušenie ktorejkoľvek zmluvnej povinnosti, zmenkový úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy, prednostné používanie ustanovení Obchodného zákonníka a pod. Ide len o príkladný výpočet porušovania zákonných ustanovení, ktorých sa dopustil žalovaný a neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré obsahuje zmluva a ktoré neprípustným spôsobom zasahujú do spotrebiteľských práv žalobcov, pričom rozhodcovský súd ani jednu z nich nevyhlásil za neprijateľnú a dokonca bez akejkoľvek pochybnosti priznal žalovanému právo na plnenie z nich. Rozhodcovský súd zaviazal žalobcov platiť žalovanému úroky z omeškania vo výške 0,25 % denne, čo je v rozpore s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie je nepreskúmateľné okrem iného aj preto, že celková suma, ktorú rozhodcovský súd uložil žalobcom zaplatiť, je neprehľadná a vôbec nevedia, čo v sebe obsahuje. Tento nedostatok činí rozsudok aj materiálne nevykonateľný. Rozhodcovský rozsudok je ničotným právnym úkonom rozhodcovského súdu, keďže bol vydaný na základe hrubo nemorálnej - neprijateľnej rozhodcovskej doložky, a teda nemôže obstáť a tvoriť nový kvalifikovaný záväzok medzi stranami. Z tohto dôvodu sa vo veci samej domáhajú zrušenia rozhodcovského rozsudku a to s odkazom na § 87 písm. f) OSP § 40 ods. 1 písm. c) a písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Keďže žalovaný dosiahol exekučný titul, ktorý je v rozpore so zákonom a právna úprava rozhodcovského konania spotrebiteľom ochranu v tomto štádiu neposkytuje vôbec, sú vystavení permanentnému stresu z toho, že každým dňom môže voči nim začať exekúcia na základe tohto ničotného úkonu, ktorá bude pre nich s poukazom na § 61 Exekučného poriadku nezvratná. Žalobca v 1. rade ako dôkazy označil a predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (VPPÚ), zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010, žalobu podanú dňa 8.4.2012 v konaní sp. zn. 21C/17/2011, uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 19CoE//99/2010 zo dňa 15.02.2010, 6CoE/64/2010 zo dňa 31.03.2011, uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 21er/1196/2009-18 zo dňa 13.05.2010, Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011, Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 03534/11 zo dňa 06.06.2011, Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 13.07.2010.

3. Žalobcovia v doplnenej žalobe uviedli, že k výške finančného zadostučinenia dospeli tak, že v tejto výške bola istina úveru, ktorý si od žalovaného obaja žalobcovia zobrali (každý po 500 eur). Takže ide o sumu, ktorá v podstate spustila celý proces útrap, ktorými si museli prejsť. Súdu je istotne z rozhodovacej praxe známe, že uvedená spoločnosť používa nekalé obchodné praktiky, jej zmluvy obsahujú veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a ak sa spotrebiteľ čo len krátko omešká, ihneď nastupujú všetky neprimerané a úžerné sankcie, čiže výsledkom je to, že keď si človek zoberie úver vo výške 500 eur, tak žalovaný je schopný (na základe ním nastavených zmluvných podmienok) požadovať od spotrebiteľa aj vyše 2000 eur (ako je tomu aj v ich prípade). Jediné príjmy žalobcov sú invalidný a starobný dôchodok. Čo s človekom urobí, keď mu príde list - výzva na zaplatenie, vyhrážky exekúciou, predajom domu a pod. a pýtajú od každého vyše 2000 eur. Kdeže by na to žalobcovia zobrali? Prišli by o strechu nad hlavou, o jediné ich obydlie. Takéto útrapy si museli žalobcovia vytrpieť. Jediná záchrana bola, že sa skontakovali so združením na ochranu spotrebiteľa a toto im pomáha. Záver o tom, či navrhovaná výška finančného zadostučinenia každému zo žalobcov je primeraná je treba si urobiť v kontexte útrap a strachu o strechu nad hlavou, ktoré si museli obaja vytrpieť. Mama

(žalobkyňa 2) má vyše XX rokov a nikdy za celý svoj život takéto nemorálne správanie zo strany nikoho ešte nezažila. Výsledkom praktík zo strany žalovaného je, že žalobcovia celé noci nemôžu spať a trápia sa aj počas dňa, ako to celé dopadne. Žalobcovia nevedia, či vôbec nejaká suma dokáže tieto útrapy vynahradiť, ale v prípade priznania súdom to bude pre žalobcov len náplasz' na rany, ktoré sú veľmi hlboké. Žalobcovia ako dôkazy predložili a označili výpis z obchodného registra žalovaného.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobcovia v žalobe uviedli, že podali skoršiu žalobu dňa 08.04.2011, nakoľko ide o konanie identických účastníkov konania, ktorého predmetom je o.i. tiež riešenie (ne) prijateľnosti identických rozhodcovských zmlúv, žalovaný je toho názoru, že v tejto časti konanie trpí vadou v podobe prekážky skôr začatého konania a žiada jeho zastavenie v časti petitu bodoch III. a IV. žaloby. Žalovaný ďalej uviedol, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni 2 doručený dňa 10.06.2011, žaloba v danej veci bola podaná dňa 13.07.2011. Žalobu podala žalobkyňa 2 oneskorene, a teda je ju potrebné zamietnuť, o čo žalovaný týmto žiada. K aplikácii smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len "Smernica") žalovaný uviedol, že smernica v zásade nemá priamy účinok na území členského štátu, je záväzná len pre členské štáty, a nie aj pre jednotlivcov. Priamy účinok je prípustný len vo výnimočných prípadoch, a to vo vertikálnej podobe, t.j. vo vzťahu jednotlivec vs. štát, za predpokladu, že v dotknutej časti je oprávnenie priznané smernicou vymedzené dostatočne jasne a určito a nie je už potreba jej vnútroštátneho prevzatia. V horizontálnej podobe (t.j. jednotlivec vs. jednotlivec) je však priamy účinok smernice kategoricky vylúčený. V spore medzi osobami súkromného práva sa nie je možné domáhať ustanovení smernice. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi účastníkmi konania je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcov, aby spory so žalovaným riešili výlučne v rozhodcovskom konaní. V danom prípade majú žalobcovia kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatnia svoje právo. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t.j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve dodávateľ (ten navyše už zmluvu splnil tým, že peňažné prostriedky dlžníkovi poskytol), ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán. Týmto nie je dotknuté právne postavenie spotrebiteľa. Ten má predsa možnosť obrátiť sa skôr ako dodávateľ na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho (napr. spotrebiteľských) práv alebo má možnosť sa brániť v rozhodcovskom konaní (tak, ako sa to deje napr. v predmetnej právnej veci). Možnosť dlžníka "predbehnúť" žalovaného a podať skôr ako žalovaný žalobu na všeobecný súd pritom vôbec nie je iluzórna a hypotetická, ale sa v praxi skutočne deje. Prijatie žalobcovej argumentácie by znamenalo pre žalovaného len jedinú, a to úplnú znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre žalovaného (a teda aj každého dodávateľa). Pritom je zrejmé, že z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v žiadnom prípade nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale iba ho obmedziť. V predmetnej právnej veci riešil spor arbitrážou (rozhodcovským konaním) žalovaný, a nie žalobca. V danom prípade má rozhodcovské konanie plne oporu v Zákone o rozhodcovskom konaní (zákon č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov), ktorý arbitrabilitu spotrebiteľských sporov nevylučuje a nezakazuje. Argumentácia žalobcu o nearbitrabilite spotrebiteľských sporov (ak je žalobca vôbec spotrebiteľom) je nesprávna a nepodložená. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z.z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 20058/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1). V predmetnej právnej veci sa účastníci konania nedohodli na ústnej forme rozhodcovského konania. Žalobcovia teda nemuseli nikam cestovať a boli oprávnení zúčastňovať sa rozhodcovského konania písomne, čo im veľmi ľahko umožňuje zúčastniť sa na rozhodcovskom konaní. Napriek tejto skutočnosti (ako to už vyplýva z napadnutého rozhodcovského rozsudku) boli žalobcovia v rozhodcovskom konaní napriek poučeniu zo strany rozhodcovského súdu úplne pasívni. Ak by aj rozhodcovské konanie nebolo písomné, žalovaný poukazuje na to, že žalobcovia bývajú v obci vzdialenej od I. cca. 60 km, teda nemožno hovoriť o

tom, že by tým ich prístup k súdu bol znemožnený. Okrem toho, v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 OSP úkony, ktoré by rozhodcovský súd mohol urobiť len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktoré v jeho obvode nemožno urobiť, urobí na dožiadanie iný súd. Ak by bol teda v rozhodcovskom konaní potrebný výsluch žalobcov alebo vykonanie iného dôkazu, nič nestojí v ceste rozhodcovskému súdu pre využitie citovaného ustanovenia OSP. Ako to už uvádzajú sami žalobcovia, v danom prípade nebola uzavretá rozhodcovská doložka, ale rozhodcovská zmluva, ergo samostatný dokument zachytený na samostatnej listine. Žalobcovia teda nemôžu tvrdiť, že by o rozhodcovskom konaní nevedeli, lebo dohoda o jeho použití bola "skrytá" vo všeobecných obchodných podmienkach. Na základe uvedeného je žalovaný toho názoru, že nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovských rozsudkov v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Žalobcami predložené zmluvy nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvami, nakoľko žalobcovia vstúpili do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použijú na výkon povolania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalobcovia už len podľa vlastných tvrdení a zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle (a v tomto smere nepreukázali nič iné) vstúpil do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon povolania. Žalobcovia v zmluve o úvere výslovne prehlásili a svoje vyhlásenie potvrdili osobitne svojím podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. V zmluve o úvere a Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru žalobcovia vyhlásili, že sa oboznámili a súhlasia s obsahom zmluvy (vrátane VPPÚ) a že nemajú k nej žiadne výhrady a zaväzujú sa ju dodržiavať. Žalobcovia tiež prehlásili, že informácie, ktoré poskytli žalovanému pred uzavretím zmluvy, sú pravdivé. Žalobcovia tiež vyhlásili, že zmluvu uzatvorili slobodne, vážne, zrozumiteľne a nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdzujú svojím podpisom. Žalobcovia vyhlásili, že akékoľvek jeho tvrdenie v budúcnosti o tom, že neboli oboznámení s podmienkami zmluvy, bude na ich ťarchu a nebude považované za právne relevantné. Uvedené skutočnosti predložil a preukázal súdu sami žalobcovia. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Žalovaný v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásenia žalobcov, že ide o úver poskytnutý na výkon povolania. Žalobcovia toto svoje vyhlásenie potvrdili svojím osobitným podpisom v zmluve, pričom je potrebné zdôrazniť, že zmluva o úvere umožňuje aj iný obsah vyhlásenia v podobe poskytnutia úveru na účel zamestnania, podnikania alebo iného účelu. Je potrebné tiež zdôrazniť, že žalobcovia podľa zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle vstúpili do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon povolania (a tento účel v zmluve vyznačili) a toto vyhlásenie potvrdili svojím podpisom. Žalovaný toto jeho vyhlásenie akceptoval. Táto skutočnosť je pritom jasne preukázaná zmluvou o úvere. Žalovaný pri poskytovaní peňažných prostriedkov vychádza čo do účelu z vyhlásenia jednotlivých klientov. Oblasť predmetu podnikania žalovaného je charakterizovaná ako rýchle "pôžičky", kde nie je žiaden čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov. Ak by tieto vyhlásenia napokon boli nepravdivé, má žalovaný k dispozícii viacero právnych inštitútov na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. V prípade postavenia žalovaného treba akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcami vstupoval. Argumentácia žalovaného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa, na ktorú zjavne "zabudli" poukázať žalobcovia. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Analogicky, ak žalobcovia v zmluve o úvere uviedli a aj podpísali, že poskytované peňažné prostriedky sú na účel výkonu ich povolania, treba chrániť dobrú vieru žalovaného, a žalobcom nepriznať právne postavenie spotrebiteľa. Nakoľko žalobcovia nemienili použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie sú spotrebiteľmi. Navyiac, vzájomný právny vzťah účastníkov konania je obchodnoprávny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Žalobcovia nedostatočne nekonkretizujú ignorovanie predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ uvádza dohodu o zrážkach zo mzdy, ide pre danú vec po úplne irelevantné tvrdenie. Pokiaľ ide o voľbu Obchodného zákonníka, ide jednak o zmenkový spor a jednak zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka o absolútny obchod. Žalovaný v rozhodcovskom konaní navyiac nežaloval uplatnenie žiadnej zmluvnej pokuty, čo úplne jasne vyplýva z rozhodcovských rozsudkov. Z rozhodcovských rozsudkov pritom tiež jasne vyplýva skladba žalovanej sumy. Žalovaná suma je zmenkovou sumou a nejde o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Zmenkový spor nie je sporom spotrebiteľským. Rozhodcovský súd sa napriek tomu dôsledne vysporiadal s námietkou neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ako aj s právnym postavením žalobcov ako údajných spotrebiteľ'ov a v tejto súvislosti použil jednak národnú judikatúru, ako aj judikatúru ESD. Čo sa týka úroku, ide o zmenkový úrok, a nie o úrok z omeškania podliehajúci ustanoveniam nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Navyiac, úrok z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy denne nie je neprípustný.

V prípade výšky úroku z omeškania ide o v čase uzavretie zmlúv o obvyklú výšku. Podľa ustálenej súdnej judikatúry pre posúdenie primeranosti výšky úrokov z omeškania nie je možné vychádzať len z ich číselnej výšky (a prípadného porovnania so zákonnou výškou), ale je potrebné aj zistiť, zhodnotiť a zohľadniť konkrétne okolnosti prípadu. Hodnotenie úroku z omeškania vo výške 0.25% za každý deň omeškania bolo aj predmetom viacerých konaní pred Najvyšším súdom SR, pričom v každom z týchto konaní Najvyšší súd SR posúdil takéto zmluvné dojednanie ako platné. Zmluvná pokuta (úrok z omeškania per analogiam) vo výške 0,25% z istiny za každý deň omeškania nie je neprimeraná účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute sledovaný, a to včasným plnením. Žalovaný nevidí žiaden dôvod na zrušenie rozhodcovských rozsudkov. Rozhodcovský súd sa zaoberal predmetnou vecou podrobne, vypořiadal sa aj s ustanoveniami o spotrebiteľskom práve a aplikoval vo veci judikatúru národných súdov, ako aj ESD. Žalovaný ako dôkazy označil a predložil žalobu v konaní sp. zn. 21C/17/2011, doručenkou (žiadal vyžiadať zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu), späťvzatie návrhu zo dňa 22.03.2012, zmluvu o úvere zo dňa 13.07.2010.

5. Žalobca v 1. rade vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v žiadnom prípade nemožno hovoriť o litispendencii, keďže ide o rozdielne nároky. Žalovaný si pletie litispendenciu s postupným uplatnením súvisiacich nárokov, ktoré predpokladá aj samotný zákon o rozhodcovskom konaní. Uplatneniu oboch nárokov súčasne nič nebráni, práve naopak, spotrebiteľia sa dožadujú ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami tak v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako aj v konaní o ochranu práv spotrebiteľa. Nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že v oboch konaniach namietajú neprijateľnosť identických rozhodcovských zmlúv, práve naopak, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa žalobcovia domáhajú jeho zrušenia titulom neprijateľnej rozhodcovskej doložky, zatiaľ čo v konaní o ochranu práv spotrebiteľa sa domáhajú bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov poskytnutých žalovaným a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Už len z tohto je zrejmé, že nie je vôbec daná totožnosť nárokov a teda neexistuje nijaká prekážka litispendencie a rovnako je zrejmé, že súčasné uplatnenie oboch nárokov sa v žiadnom prípade nevyklučuje a už vôbec nebráni tomu, aby súd obe veci súčasne pojednával. Pokiaľ ide o nečinnosť žalobcov rozhodcovskom konaní, oni nevedeli sami bojovať za svoje práva. Sú na invalidnom a starobnom dôchodku a neboli veľmi znalí práva. Pomoc im poskytlo až združenie na ochranu spotrebiteľov. Aj to je jeden z dôvodov, prečo by rozhodcovské konanie nemalo byť vôbec aplikované na spotrebiteľské veci, resp. by malo byť upravené procesne tak, aby boli chránené nielen záujmy silnejšieho v zmluvnom vzťahu (teda dodávateľa), ale aj toho slabšieho - spotrebiteľa. Všetky európske normy na ochranu spotrebiteľa k tomu smerujú. Žalobcovia sú presvedčení, že dodržali 30 dňovú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalovaný si z citovaných rozsudkov vyberá iba to, čo sa mu hodí, pričom však vôbec nereflektuje judikovaný záver v rozhodnutiach Súdneho dvora EÚ. Jeho zlomyseľnosť je o to väčšia, že aj v konaní C 76/10 Korčoková v. Pohotovosť Súdny dvor EÚ jasne vyslovil, že spotrebiteľovi náleží ex offo súdna ochrana proti každej nekalej zmluvnej podmienke, ktorá je čo len potenciálne spôsobilá ohroziť práva spotrebiteľa. Judikatúra Súdneho dvora EÚ počnúc rozhodnutím Asturcom, rozhodnutiami Oceano Gruppo Editoriál a Mostaza Claro jasne potvrdzuje ex offo ochranu spotrebiteľa, pričom sa vychádza z myšlienky, že je nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ nepoukáže na nekalú povahu zmluvnej podmienky. Z uvedeného jasne vyplýva, že Súdny dvor EÚ považuje ochranu spotrebiteľa ex offo za jednu z hodnôt, na ktorej stojí myšlienka jednotného vnútorného komunitárneho trhu EÚ. Až do skontaktovania sa so združením na ochranu spotrebiteľa žalobcovia v skutočnosti nevedeli, ako hájiť v rozhodcovskom konaní svoje práva. Napriek tomu, keď za pomoci tohto združenia podali žalobnú odpoveď, nič im to nepomohlo a rozhodcovský súd aj tak rozhodol len v prospech žalovaného, pričom vôbec nezohľadnil argumenty žalobcov. Ani sa len neunúval písomne akokoľvek reagovať na ich žalobné odpovede. Je to teda skutočne o pasivite spotrebiteľa, alebo o "továrni" na exekučné tituly? Podľa žalobcov je to konanie len na účely potrieb žalovaného, pretože nech podá druhá strana akokoľvek podanie, nič to na situácii nemení a ústne konanie je zrejme vylúčené. Takže o objektivite takéhoto "súdu" majú vážne pochybnosti. Rozhodcovská doložka v znení v zmluve je vo svojej podstatne výlučnou. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, jej nekalosť vyplýva zo skutočnosti, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a podľa ktorej síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa takejto doložky začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Jeho "možnosť" vybrať si je teda skutočne len iluzórna a v doterajšej praxi z poznatkov združenia nepoznajú ani jeden prípad. Nekalosť rozhodcovskej doložky osobitne spočíva v tom, že zakladá faktickú nerovnováhu v prácach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s generálnou klauzulou. Je zodpovednosťou žalovaného, aby bola rozhodcovská doložka naformulovaná tak, aby nepoškodzovala

práva spotrebiteľa. Naproti tomu doložky žalovaného spotrebiteľa hrubo poškodzujú. Hoci je rokovací poriadok rozhodcovského súdu prístupný na internete, žalobcovia internet nemajú a teda nič to nemení na tom, že s ním neboli oboznámení. Hoci žalovaný tvrdí, že sa a na písomnom konaní dohodli, žalobcovia si nie sú ani si neboli vedomí takejto dohody. Oni týmto veciam vôbec nerozumeli. Jediné, čoho sa zľakli bolo, že súd (rozhodcovský) je pre nich nedostupný - pri ich biednych dôchodkov (jedinom ich príjme) je aj vzdialenosť 60 km od domu veľká. Žalobcovia do Bratislavy vôbec nechodievajú, sú radi, keď z ich príjmov vyžijú z mesiaca na mesiac a keď uhradia všetky nevyhnutné životné náklady (t.j. energie, stravu a základné ošatenie). Auto nemajú a ani na MHD nemajú. Preto je pre nich súd v Bratislave nedostupný a odradzujúci, keďže štátny súd si môžu zvoliť podľa ich bydliska. Na to, aby bola riadne a účinne uzavretá rozhodcovská zmluva nepostačuje len samotné technické oddelenie listiny od zmluvy. So žalobcami nik nedojednával rozhodcovskú zmluvu, nemali ani potuchy, čo podpisujú. Bolo im iba povedané "tu to podpíšte". Nikto ich neupovedomil, nepoučil, nemali žiadnu možnosť sa vyjadriť, čokoľvek vyjednávať, nič. Len im boli podstrčené listiny na podpis, medzi inými aj tzv. rozhodcovská zmluva. Ale nemôže byť ani reči o tom, že by došlo k aktu uzatvárania tejto rozhodcovskej zmluvy. Ide preto o štandardne predformulovanú listinu, ktorá nebola dosiahnutá procesom uzatvárania zmluvy podľa § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka a to je pre jej právne posúdenie rozhodujúce. K tvrdeniu žalovaného, že žalobcovia vyhlásili, že poskytnuté peňažné prostriedky použijú na výkon povolania, žalobcovia uviedli, že to bol obchodný zástupca žalovaného, ktorý vyznačil v zmluvách žalobcov ako účel úveru "na povolanie". V prípade žalobcov ide jednoznačne o spotrebiteľský vzťah a teda aj spotrebiteľskú zmluvu, pretože oni nie sú v postavení podnikateľa, ani nemajú (ani jeden z nich) žiadne zamestnanie, nevykonávajú žiadne povolanie, takže z logiky veci nemajú ako mať iné postavenie, ako postavenie spotrebiteľa. Jedinou jednou otázkou obchodného zástupcu bolo možné overiť si, že nie sú žiadni podnikatelia, ani zamestnanci, ani nevykonávajú povolanie. Za nedodržanie odbornej starostlivosti z jeho strany nech nesie zodpovednosť a príslušné konzekvencie samotný žalovaný. V origináloch zmlúv žalobcov nie je uvedený žiaden účel, takže je nepravdivé tvrdenie žalovaného, že oni takéto niečo sami prehlásili. Z toho úplne jasne vyplýva, že obchodní zástupcovia žalovaného úplne zámerné nevyznačujú nič, o ničom nikoho nepoučujú a následne, bez prítomnosti druhej zmluvnej strany, svojvoľne vyznačujú účel, aký sa im hodí. A samozrejme ide o účel, ktorý zabezpečuje žalovanému obchádzanie noriem na ochranu spotrebiteľov. Jediný jeho cieľ je, aby zmluva bola uzatvorená ako nespotebiteľská. Preto odkazujú súd aj na SOI, kde je vedené šetrenie proti žalovanému okrem iného aj pre nekalé obchodné praktiky, ktoré používa voči spotrebiteľom tým, že jeho obchodní zástupcovia buď na zmluve so spotrebiteľmi nevyznačia žiaden účel (čo je aj prípad žalobcov) a následne, dodatočne, bez prítomnosti spotrebiteľa vyznačia účel vhodný na obidlenie spotrebiteľského práva, alebo pod rôznymi zámenkami vyznačia obdobný účel, hoci spotrebiteľia deklarujú svoj úmysel použiť finančné prostriedky na spotrebu. Žalobcovia poukázali na rozhodnutia SOI SKI0303/99/2011 v spojení s rozhodnutím č. P/0557/01/2010, zo dňa 27. 4. 2011 a SKI0068/99/2011 v spojení s rozhodnutím Č. P/0273/01/2010, zo dňa 18. 5. 2011, ktorými boli spoločnosti uložené pokuty za krížikovanie účelu "povolanie" starobným dôchodcom umiestneným v domovoch dôchodcov. Súd by si mal v každom prípade overiť skutočný účel, na ktorý si spotrebiteľ finančné prostriedky požičal, čo je možné jedine riadnym dokazovaním (či už ústnym dokazovaním, alebo minimálne vo forme písomných vyjadrení spotrebiteľov). Žalovaný uviedol, že oblasť jeho predmetu podnikania je charakterizovaná ako "rýchle pôžičky", kde nie je žiaden čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov. Toto jeho vyjadrenie sa dá považovať v podstate za priznanie, že žalovaný pri poskytovaní pôžičiek/úverov nedodržuje ani základné povinnosti odbornej starostlivosti dodávateľa finančných služieb a skúmania bonity spotrebiteľov, čo je v podstate na jeho ťarchu a v rozpore s relevantnou právnou úpravou. Zo zmlúv žalobcov jasne vyplýva, že tam žiaden účel vyznačený nie je. Ten bol vyznačený až následne, bez vedomia žalobcov a nie za ich prítomnosti. Okrem toho žalovaný bol povinný v rámci odbornej starostlivosti poskytovateľa úverov zistiť si status žalobcov, čo v prípade invalidného dôchodcu a dôchodkyňa na starobnom dôchodku nie je vôbec problém. Žalobcovia v žalobe uvádzali príkladný výpočet porušovania zákonných ustanovení zo strany žalovaného (dohoda o zrážkach zo mzdy, dohoda o vyplnení zmeniek, zmluvná pokuta vo výške 312 € za porušenie ktorejkoľvek zmluvnej povinnosti, zmenkový úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy, prednostné používanie ustanovení Obchodného zákonníka a pod.). Žalovaný uvádza, že zmenkový úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy považuje za prípustný, pretože bolo medzi nimi dohodnuté prednostné používanie ustanovení Obchodného zákonníka a teda zmenkový úrok v tejto výške je prípustný. Tu ide znova o ďalší názorný príklad toho, ako veľmi žalovanému záleží na tom, aby ich vzťah nebol posúdený ako spotrebiteľský, čo by malo za následok možnosť zo strany žalovaného uplatňovať si takmer akékoľvek plnenia (zmenkový úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne). Takýto úrok z omeškania by v prípade spotrebiteľského vzťahu bol v rozpore so

zákonom, čoho si je žalovaný vedomý, preto sa snaží vzťah ich vykresľovať ako nespotrebitelský. Žalovaný uvádza, že z rozhodcovského rozsudku jasne vyplýva skladba žalovanej sumy. Podľa žalobcov je ale nepreskúmateľný okrem iného aj preto, že celková suma, ktorú im rozhodcovský súd uložil zaplatiť je neprehľadná a žalobcovia vôbec nevedia, čo v sebe obsahuje. Uvádza sa v ňom len suma, ktorú majú uhradiť (1123,01 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne - podľa nich zakázaným a zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1123,01 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 315,12 eur). Nevedia ale vôbec, ako sa rozhodcovský súd mohol prepracovať k sume 1123,01 eur, pričom už preplatili istinu a vzhľadom na neuvedenie RPMN v ich zmluvách je úver bezúročný a bez poplatkov, takže na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie. Žalobcovia nerozumejú ani argumentom žalovaného, že rozhodcovský súd sa dôsledne vysporiadal s námietkou neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ako aj s právnym postavením žalobcov ako údajných spotrebiteľov a v tejto súvislosti použil jednak národnú judikatúru, ako aj judikatúru ESO. O ničom takomto nie je v rozhodcovskom rozsudku ani zmienky. Ide o "štandardný" rozhodcovský rozsudok, ktorý doslova chrľí uvedený Stály rozhodcovský súd. Podľa informácií združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS ich takto vydáva desiatky denne. Takže o nejakej odbornej starostlivosti a zaoberaní sa prípadmi ad hoc nemôže byť ani reči. Ide len o rýchly systém, ako dosiahnuť čo najviac plnení (v rozpore so zákonom) pre žalovaného. Žalovaný tiež uviedol, že okrem iného suma, na ktorú znie rozhodcovský rozsudok nemôže na nás pôsobiť likvidačne. Nuž takéto vyjadrenie môže napísať len subjekt, ktorý nechápe existenčné problémy bežných ľudí, nieto ešte žalobcov - obaja dôchodcovia s jediným príjmom - dôchodkom. Pre ľudí, ako žalobcovia aj najmenšie navýšenie výdavkov nielen môže, ale aj pôsobí likvidačne. Aj toto konštatovanie poukazuje na "serióznosť" podnikania a odbornú starostlivosť žalovaného.

6. Žalobca v 1. rade v podaní doručenom súdu dňa 24.06.2019 uviedol, že žalobca 1 spolu so svojou toho času už zosnulou matkou, žili v dôsledku praktík používaných žalovaným v neustálom strachu - v dôsledku zasielania výziev na zaplatenie neúmerne vysokých súm, vyhrážok exekúciou, predajom domu a pod. Žalovaný zároveň vymáhal od žalobcu 1 neprimerane vysoké plnenia (odôvodnené neprijateľnými zmluvnými podmienkami v predmetných zmluvách). Najťažšie žalobca znášal neustále obavy o stratu obydľia, čo sa prejavilo i na zdravotnom stave žalobcu a toho času jeho zosnulej matky (ktorá mala v uvedenom období vyše 80 rokov). Výsledkom praktík zo strany žalovaného bol život v neustálom strachu, nespavosť, psychické vypätie, zhoršenie zdravotného stavu. Jediné príjmy žalobcu 1 a jeho matky boli toho času invalidný a starobný dôchodok. V kontexte útrap a strachu o strechu nad hlavou, ktoré si žalobca 1 spolu so svojou toho času už zosnulou matkou, museli obaja vytrpieť je žalobca 1 toho názoru, že výšku vymáhaného finančného zadosťučinenia nemožno požadovať za neprimeranú. Výšku požadovaného finančného zadosťučinenia žalobca 1 odvodil od výšky poskytnutého úveru, ktorý si od žalovaného požičal. Takže ide o sumu, ktorá v podstate spustila celý proces útrap, ktorými si musel žalobca 1 s jeho matkou prejsť.

7. Pôvodná žalobkyňa v 2. rade A. M. dňa XX.XX.XXXX zomrela, jej právnymi nástupcami sa stali D. D. a K. D. ako žalobkyne v 2. a 3. rade, ktoré žalobu zobrali späť a súd uznesením č.k. 27C/28/2012-279 zo dňa 22.12.2016 konanie v časti o žalobe žalobkyne v 2. a 3. rade zastavil.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov a to zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010, VPPÚ, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010, žalobou podanou dňa 8.4.2012 v konaní sp. zn. 21C/17/2011, spisom Tunajšieho súdu sp. zn. 21C/17/2011, uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 19CoE//99/2010 zo dňa 15.02.2010, 6CoE/64/2010 zo dňa 31.03.2011, uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 21Er/1196/2009-18 zo dňa 13.05.2010, Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011, Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 03534/11 zo dňa 06.06.2011, Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 13.07.2010, výpisom z obchodného registra žalovaného, spisom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 03262/11, späťvzatím návrhu zo dňa 22.03.2012, s obsahom celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku a zistil nasledovný skutkový stav.

9. Právny zástupca žalobcu v 1. rade na pojednávaní uviedol, že žalobca v 1.rade na podanej žalobe trvá v celom rozsahu voči svojej osobe. Žaloba je dôvodná, podstatné skutočnosti sú v nej dostatočne popísané a preukázané. Žalobca v 1. rade si uplatňuje nárok na náhradu trov konania.

10. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.7.2010 vyplýva, že žalovaný ako veriteľ je oprávnený poskytnúť žalobcovi v 1. rade ako dlžníkovi úver v sume 500 eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 484 eur, t.j. celkovo zaplatí čiastku 984 eur v 12 mesačných splátkach po 82 eur počnúc dňom 04.08.2010. Dlžník vlastnoručným podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v tejto zmluve, dátum prevzatia peňažnej hotovosti je 13.04.2010.

11. Z bodu 13. VPPÚ vyplýva, že žalovaný na zabezpečenie záväzku zo zmluvy o úvere vystavil dve zmenky, v ktorých nebola vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy.

12. Z rozhodcovskej zmluvy zo dňa 13.07.2010 vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 13.07.2010 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP).

13. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 05 Bratislava sp. zn. SR 03262/11 vyplýva, že žalovaný dňa 17.03.2011 podal návrh na začatie rozhodcovského konania Stálemu rozhodcovskému súdu. Návrh s prílohami spolu s výzvou na žalobnú odpoveď boli žalobcovi 1 doručené dňa 28.03.2011, dňa 11.04.2011 bola Stálemu rozhodcovskému súdu doručená žalobná odpoveď žalobcu 1. Rozsudkom sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011 rozhodol súd tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.123,01 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.123,01 eur od 18.01.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.123,01 eur od 02.03.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 315,12 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok bol žalobcovi 1 doručený dňa 13.06.2011. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd mal za to, že žalovaný vystavil dňa 13.7.2010 listinu označenú ako Zmenku, v ktorej bol uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne údaj o vystaviteľovi Zmenky, miesto splatnosti a ďalšie skutočnosti, pričom v čase vystavenia absentoval údaj o zmenkovej sume a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Rozhodcovský súd mal za preukázané, že žalobca doplnil chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Rozhodcovský súd mal za to, že po doplnení v zmenke absentujúcich údajov ide o vlastnú zmenku žalovaného, "bez protestu" a "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia", vyplnenú žalobcom dňa 25.2.2011. Rozhodcovský súd skúmal, či predložená Zmenka je vyplnená v súlade s Dohodou o vyplnení zmenky. Rozhodcovský súd túto dohodu pokladá za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, čo sa týka spôsobu doplnenia neúplnej zmenky o údaje zmenkovej sumy a údaj zročnosti. Z Dohody o vyplnení zmenky jednoznačným spôsobom vyplýva vôľa dlžníka a veriteľa z kauzálneho právneho vzťahu, doplniť do neúplnej zmenky sumu, ktorá má pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky a dátum zročnosti bude dátum, kedy sa stal splatným kauzálny právny vzťah (Zmluva o úvere). Doplnením neúplnej zmenky o absentujúce údaje sa stáva zmenka perfektnou. Rozhodcovský súd mal za to, že Zmluvu o úvere, teda hlavný kauzálny právny vzťah nie je možné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Aplikácii uvedeného právneho predpisu na zistený skutkový stav bráni skutočnosť, že hlavný kauzálny právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Bez existencie spotrebiteľa nemôže existovať ani spotrebiteľský vzťah a je pritom irelevantné, či vo forme spotrebiteľského úveru alebo iného spotrebiteľského právneho vzťahu.

14. Z výpisu z obchodného registra SR vyplýva, že žalovaný má medzi predmetmi činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

15. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21C/17/2011 vyplýva, že žalobcovia 1 a 2 sa žalobou zo dňa 07.04.2011, doručenou súdu dňa 8.4.2012, zmenenou podaním zo dňa 28.06.2011, doručeným súdu dňa 30.06.2011 domáhajú voči žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že: I. zmluvné

podmienky v listine označenej ako „rozhodcovská zmluva“ uvedené v čl. I., II., III bod 1, ktoré dojednávajú žalovaný so spotrebiteľmi, alebo podmienky s rovnakým významom sú neprijateľné, II. zmluvné podmienky vo VPPÚ, ktoré dojednávajú žalovaný so spotrebiteľmi: 1 Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. 2. Dohoda o vyplnení zmienek. 3. Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 eur (9.399,31SKK), ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka alebo podmienky s rovnakým významom sú neprijateľné, III. úver na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2011 a zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010 je bezúročný a bez poplatkov, IV. uloží žalovanému zaplatiť žalobcom primerané finančné zadosťučinenie každému vo výške 1.000 eur, V. prizná žalobcom právo zverejniť výrok rozsudku v denníku s celoštátnou pôsobnosťou s umiestnením v denníku a vo forme podľa výberu žalobcov na základy žalovaného, na ktorý účel je žalovaný povinný zaplatiť žalobcom preddavok vo výške 700 eur, VI. uloží žalovanému povinnosť vydať žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade bezdôvodné obohatenie každému vo výške 239 eur.

16. Podľa § 159 Civilného sporového poriadku začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

17. Podľa § 161 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").(1). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (2).

18. Žalovaný v konaní namietal, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/17/2011, ktoré začalo skôr, je predmetom okrem iného tiež riešenie (ne)prijateľnosti identických rozhodcovských zmlúv, preto konanie v tejto časti trpí vadou v podobe prekážky už skôr začatého konania. Zo spisu sp. zn. 21C/17/2011 súd zistil, že žalobcovia sa v petite I. žaloby domáhajú určenia, že zmluvné podmienky v listine označenej ako „rozhodcovská zmluva“ uvedené v čl. I., II., III bod 1, ktoré dojednávajú žalovaný so spotrebiteľmi, alebo podmienky s rovnakým významom sú neprijateľné. Takto formulovaný bod I. petitu žaloby trpí vadami, nakoľko je nejasný a neurčitý, keď nie je z neho zrejmé články ktorej rozhodcovskej zmluvy (kto a kedy ju uzatvoril) má súd určiť za neprijateľné zmluvné podmienky. V konaní sp. zn. 27C/28/2012 sa žalobca okrem iného domáha aj určenia, že rozhodcovská zmluva uzavretá ako súčasť zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010 uzavretá medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným je neprijateľná zmluvná podmienka, z čoho vyplýva, že predmet tohto sporu je iný ako predmet sporu v konaní sp. zn. 21C/17/2011, preto neboli splnené podmienky pre zastavenie konania v zmysle § 159 Civilného sporového poriadku.

19. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou (1). Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou (2).

22. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSRK“), rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzatvorenia.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) (v znení účinnom do 31.12.2014), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

24. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 ZoRK rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

25. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 veta prvá ZoRK rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

26. Podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) ZoRK účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak: c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

27. Podľa ustanovenia § 41 ods. 1 ZoRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36 lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

28. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1,2 zákona ZoRK ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe (1). Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8 (2).

29. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

31. Podľa 52 ods. 1, 2, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

32. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (1). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (2). Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné

ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (3). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (5).

33. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia rozhodcovskej zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

34. Podľa § 53a ods. 1 a 2 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (1). Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti (2).

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <. za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá

písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <. a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <G.I>, r) <. > a y) <G.I> a § 10 ods. 1 <G.>.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný ako veriteľ a žalobca v 1. rade ako dlžník uzavreli dňa 13.07.2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi v 1. rade ako dlžníkovi úver vo výške 500 eur a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 484 eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 984 eur v 12 mesačných splátkach po 82 eur počnúc dňom 04.08.2010. Prevzatie peňažnej hotovosti potvrdil dlžník vlastnoručným podpisom na zmluve dňa 13.07.2010. V zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX predloženej žalobcom v 1. rade (č.l. 39 a 105) nie je označené, na aký účel sú poskytnuté finančné prostriedky. V zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX predloženej žalovaným (č.l. 174) a v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX nachádzajúcej sa v spise Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 03262/11 (č.l. 316) je križikom označené, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. V zmysle bodu 13. VPPÚ žalovaný na zabezpečenie záväzku zo zmluvy o úvere vystavil dve zmenky, v ktorých nebola vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Strany ďalej dňa 13.07.2010 uzavreli rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 13.07.2010, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). Žalovaný podal dňa 17.03.2011 na Stálom rozhodcovskom súde návrh na začatie rozhodcovského konania. Návrh s prílohami spolu s výzvou na žalobnú odpoveď boli žalobcovi 1 doručené dňa 28.03.2011, dňa 11.04.2011 bola Stálemu rozhodcovskému súdu doručená žalobná odpoveď žalobcu 1. Rozsudkom sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011 rozhodol súd tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.123,01 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.123,01 eur od 18.01.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.123,01 eur od 02.03.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 315,12 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok bol žalobcovi 1 doručený dňa 13.06.2011. Rozhodcovský súd rozsudok odôvodnil okrem iného tým, že rozhodcovský súd mal za to, že žalovaný vystavil dňa 13.7.2010 listinu označenú ako Zmenku, v ktorej bol uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne údaj o vystaviteľovi Zmenky, miesto splatnosti a ďalšie skutočnosti, pričom v čase vystavenia absentoval údaj o zmenkovej sume a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Rozhodcovský súd mal za preukázané, že žalobca doplnil chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Rozhodcovský súd mal za to, že po doplnení v zmenke absentujúcich údajov ide o vlastnú zmenku žalovaného, "bez protestu" a "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia", vyplnenú žalobcom dňa 25.2.2011. Rozhodcovský súd skúmal, či predložená Zmenka je vyplnená v súlade s Dohodou o vyplnení zmenky. Rozhodcovský súd túto dohodu pokladá za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, čo sa týka spôsobu doplnenia neúplnej zmenky o údaje zmenkovej sumy a údaj zročnosti. Z Dohody o vyplnení zmenky jednoznačným spôsobom vyplýva vôľa dlžníka a veriteľa z kauzálneho právneho vzťahu, doplniť do neúplnej zmenky sumu, ktorá má pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky a dátum zročnosti bude dátum, kedy sa stal splatným kauzálny právny vzťah (Zmluva o úvere). Doplnením neúplnej zmenky o absentujúce údaje sa stáva zmenka perfektnou. Rozhodcovský súd mal za to, že Zmluvu o úvere, teda hlavný kauzálny právny vzťah nie je možné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Aplikácií uvedeného právneho predpisu na zistený skutkový stav bráni skutočnosť, že hlavný kauzálny právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Bez existencie spotrebiteľa nemôže existovať ani spotrebiteľský vzťah a je pritom irelevantné, či vo forme spotrebiteľského úveru alebo iného spotrebiteľského právneho vzťahu. Podľa výpisu z obchodného registra SR má žalovaný medzi predmetmi činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

41. S účinnosťou od 01.01.2015 bol prijatý zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Zákon č. 335/2014 Z.z. aj predchádzajúci č. 244/2002 Z.z. (ZoRK) predstavujú z podstatnej

časti procesnoprávne predpisy, pričom platí zásada uplatňovaná v procesnom práve, podľa ktorej na procesné úkony v súdnom konaní sa zásadne aplikuje procesné právo platné a účinné v čase uskutočnenia procesného úkonu, pokiaľ prechodné ustanovenia neurčujú inak. Naplnenie taxatívne vymedzených dôvodov podmienok žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku súd preto posudzoval podľa ustanovení účinných v čase podania žaloby. Existencia splnenia zákonných podmienok pre vyhlásenie rozhodcovského rozsudku sa vyhodnocuje podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho vyhlásenia.

42. V zmysle § 41 ods. 1 ZoRK súd skúmal včasnosť podania žaloby, nakoľko lehota 30 odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, v ktorej možno podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, je prekluzívnou lehotou. Z doručky súd zistil, že žalobca v 1. rade prevzal rozhodcovský rozsudok dňa 13.06.2011 a žaloba bola doručená súdu dňa 13.07.2011. Teda prekluzívna lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku je v danom prípade zachovaná.

43. Žalobca v 1. rade označil ako dôvody zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku porušenie ustanovení § 40 ods. 1 písm. c) a j) ZoRK. Súd teda skúmal či sú splnené vyššie uvedené zákonné dôvody na základe, ktorých sa žalobca v 1. rade domáha zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku.

44. V konaní bolo sporné, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a že žalobca v 1. rade pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ.

45. Podľa výpisu z obchodného registra SR má žalovaný medzi predmetmi činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov pričom v konaní bolo nesporné, že žalovaný poskytol žalobcovi 1 úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a teda vystupoval ako dodávateľ.

46. Žalovaný v konaní namietal, že predmetná zmluva nie je zmluvou spotrebiteľskou a žalobca nie je spotrebiteľ z dôvodu, že v zmluve o úvere vyhlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania.

47. Žalobca v 1. rade v konaní tvrdil, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a on pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ. Žalobca v 1. rade v zmluve o úvere neoznačil krížikom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania, pričom vo vyhotovení zmluvy, ktorým disponuje on, nie je uvedený žiadny účel. Toto podľa tvrdenia žalobcu 1 svojvoľne vyznačil v zmluve obchodný zástupca žalovaného bez prítomnosti druhej zmluvnej strany. Žalobca ďalej tvrdil, že v čase uzavretia zmluvy o úvere bol invalidným dôchodcom, nebol zamestnaný ani nepodnikal, žil v spoločnej domácnosti so žalobkyňou v 2. rade, ktorá bola starobnou dôchodkyňou a finančné prostriedky potrebovali na súkromnú spotrebu. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere nezisťoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcov splácať úver.

48. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX predloženej žalobcom v 1. rade (č.l. 39 a 105) mal súd preukázané, že v zmluve nie je označené, na aký účel sú poskytnuté finančné prostriedky (zmluva obsahuje len 4 políčka - 1. na výkon zamestnania, 2. na výkon povolania, 3. na výkon podnikania alebo 4. na iný účel), v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX predloženej žalovaným (č.l. 174) a v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX nachádzajúcej sa v spise rozhodcovského súdu je krížikom označené, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania, z čoho súd vyvodil záver, že v rovnopise zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorý zostal v dispozícii žalovaného, bol sporný údaj dopísaný neskôr bez prítomnosti žalobcov, ktorí ako invalidný a starobný dôchodca neboli zamestnaní, ani nevykonávali žiadne povolanie ani nepodnikali. Žalobcovia logicky nemali žiadny dôvod nepravdivo označiť účel poskytnutia úveru ako výkon povolania, keď ako spotrebiteľom by im bola poskytovaná zvýšená miera ochrany, naopak, jediný logický dôvod takého kroku bol zo strany žalovaného a to, aby si nemusel splniť povinnosť podľa § 7 ZoSÚ a posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, uviesť do zmluvy o úvere všetky náležitosti podľa § 9 ZoSÚ a vyhnúť sa dôsledkom porušenia povinností podľa § 11 ZoSÚ. Navyše žalobkyňa v 2. rade v čase uzavretia zmluvy o úvere okrem toho, že bola starobnou dôchodkyňou, mala 79 rokov, preto súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že zmluvy boli uzavreté na výkon povolania.

49. Zo zmluvy o úvere č. č. XXXXXXXXXX súd ďalej zistil, že zmluva o úvere bola žalovaným vyhotovená ako zmluva formulárová, text zmluvy bol predtlačенý, dlžník len doplnil svoje údaje, pričom nemohol ovplyvniť obsah zmluvy. V písomnom vyhotovení zmluvy o úvere absentovala možnosť, ktorá by spotrebiteľovi umožnila vyslovene uviesť požiadavku, aby mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Absencia tejto možnosti poukazuje na snahu veriteľa neposkytnúť spotrebiteľské úvery a priori. Krajský súd v Prešove rozhodnutím zo dňa 26.05.2011, sp. zn. 6Co/84/2011 vyslovil, že konanie, ktorým sa presviedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, teda aby sa vyznačoval ako účel úveru účel, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so smernicou č. 2005/29 ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej nebolo jeho povinnosťou zisťovať, na aký účel boli poskytnuté peňažné prostriedky následne skutočne použité. Zmätočné formulovanie zmluvných podmienok, týkajúcich sa účelu poskytnutého úveru naznačovalo zjavnú účelovosť, kedy úmyslom žalovaného bolo vymaniť zmluvný vzťah z režimu spotrebiteľských vzťahov, kedy by žalobcovi ako slabšej strane prislúchala zvýšená miera ochrany.

50. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by bol žalobcovi v 1. rade, ktorý je označený identifikačnými znakmi typickými pre spotrebiteľa - meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo a číslo OP, bez identifikácie povolania; skutočne poskytnutý úver na výkon povolania, žalobcu v 1. rade je potrebné považovať za spotrebiteľa, nakoľko medzi stranami sporu vznikol uzavretím zmluvy o úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. - ZoSÚ), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalobca v 1. rade vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ) a úver bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) ZoSÚ).

51. Žalobca v 1. rade popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že táto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

52. Z rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o úvere mal súd preukázané, že tieto boli podpísané v rovnaký deň, t.j. 13.07.2010. Hoci obidve zmluvy sú na samostatných tlačivách, je nesporné, že rozhodcovská zmluva bola uzatváraná súčasne so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX. Zmluva o úvere aj rozhodcovská zmluva sú tzv. formulárovými zmluvami, ktorých formu ani obsah nemohol žalobca 1 ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, t.j. v danom prípade predpismi účinnými ku 13.07.2010. Súd má za to, že rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobcu v 1. rade ako spotrebiteľa, a preto je jej povahu potrebné považovať za neprijateľnú, a teda neplatnú (čl. 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, bola vopred pripravená žalovaným, ktorý sám vybral rozhodcovský súd, ktorý bude riešiť spory so spotrebiteľom. Do rozhodcovskej zmluvy bolo možné dopísať len meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo spotrebiteľa a číslo a dátum uzavretia úverovej zmluvy, všetky ostatné zmluvné dojednania vrátane rozhodcovského súdu boli pripravené vopred. Žalovaným vybraný rozhodcovský súd sa navyše nenachádza v blízkosti miesta bydliska žalobcu ako spotrebiteľa, ale vo vzdialenej l., kde má sídlo žalovaný, čo je v neprospech spotrebiteľa. Žalobca v 1. rade musel rozhodcovskú zmluvu ako celok len prijať a podrobiť sa týmto podmienkam alebo celú zmluvu odmietnuť. V tom prípade by však podľa tvrdenia žalobcu 1 žalovaný neuzavrel so žalobcom 1 ani zmluvu o úvere.

53. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením rozhodcovského konania spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je potrebné zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských zmlúv spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania (rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne poučenie spotrebiteľa o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a občianskym súdnym konaním na všeobecnom súde), sa zneužíva k záverom o individuálnom

vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy, je v tomto prípade veriteľ, teda žalovaný. Pokiaľ aj bola dojednaná možnosť účastníkov zmluvy obrátiť sa so svojím nárokom na všeobecný súd, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Na základe uvedených skutočností je nevyhnutné považovať rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/275/2018 zo dňa 13.12.2018).

54. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s § 298 CSP vo výroku II. určil, že rozhodcovská zmluva uzavretá ako súčasť zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2010 uzavretá medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným je neprijateľná zmluvná podmienka.

55. Žalobca v 1. rade ďalej žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok i z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

56. Z predloženého rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 03262/11 zo dňa 06.06.2011 vyplýva, že rozhodcovský súd mal za to, že žalovaný vystavil dňa 13.7.2010 listinu označenú ako Zmenku, v ktorej bol uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne údaj o vystaviteľovi Zmenky, miesto splatnosti a ďalšie skutočnosti, pričom v čase vystavenia absentoval údaj o zmenkovej sume a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Rozhodcovský súd mal za preukázané, že žalobca doplnil chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Rozhodcovský súd mal za to, že po doplnení v zmenke absentujúcich údajov ide o vlastnú zmenku žalovaného, "bez protestu" a "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia", vyplnenú žalobcom dňa 25.2.2011. Rozhodcovský súd skúmal, či predložená Zmenka je vyplnená v súlade s Dohodou o vyplnení zmenky. Rozhodcovský súd túto dohodu pokladá za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, čo sa týka spôsobu doplnenia neúplnej zmenky o údaje zmenkovej sumy a údaj zročnosti. Z Dohody o vyplnení zmenky jednoznačným spôsobom vyplýva vôľa dlžníka a veriteľa z kauzálneho právneho vzťahu, doplniť do neúplnej zmenky sumu, ktorá má pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky a dátum zročnosti bude dátum, kedy sa stal splatným kauzálny právny vzťah (Zmluva o úvere). Doplnením neúplnej zmenky o absentujúce údaje sa stáva zmenka perfektnou. Rozhodcovský súd mal za to, že Zmluvu o úvere, teda hlavný kauzálny právny vzťah nie je možné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Aplikácii uvedeného právneho predpisu na zistený skutkový stav bráni skutočnosť, že hlavný kauzálny právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Bez existencie spotrebiteľa nemôže existovať ani spotrebiteľský vzťah a je pritom irelevantné, či vo forme spotrebiteľského úveru alebo iného spotrebiteľského právneho vzťahu.

57. Súd má však za to, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy a nesprávne aplikoval všeobecne záväzné právne predpisy, rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto malo vplyv na výsledok sporu, a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

58. Ako už bolo vyššie konštatované, žalobca v 1. rade a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi 1 spotrebiteľský úver a žalobca 1 sa zaviazala vrátiť poskytnutú sumu zvýšenú o príslušný poplatok. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ.

59. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ náležitosti vyžadované pod písm.: a) druh spotrebiteľského úveru, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej

sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <. za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

60. Uvedené údaje zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy. Tieto obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobcovi v 1. rade sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalobcu 1.

61. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne aj v časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže stály rozhodcovský súd nezohľadnil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nedodržania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň spotrebiteľa zaviazal na zaplatenie zmenkového úroku bez toho, aby preskúmal, či zabezpečenie splatenia úveru zmenkou bolo v súlade so zákonom, čím stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a toto pochybenie malo vplyv na výsledok sporu, a tiež rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

62. Nakoľko boli naplnené predpoklady ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c) a j) ZoRK, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

63. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

64. V časti žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia mal súd za to, že žaloba je dôvodná. Nakoľko súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a zároveň zrušil rozhodcovský rozsudok, je možné konštatovať, že žalobca v 1. rade úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva na súde. Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5) požaduje, aby si spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej osobitnými predpismi, ktorá podmienka bola splnená.

65. Žalobca v 1. rade v konaní tvrdil, že spolu so svojou toho času už zosnulou matkou (žalobkyňou v 2. rade), žili v dôsledku zasielania výziev žalovaným na zaplatenie neúmerne vysokých súm, vyhrážok exekúciou, predajom domu a iných praktík používaných žalovaným v neustálom strachu a obavách o stratu obydľia, čo sa prejavilo i na zdravotnom stave žalobcu 1 a jeho matky, ktorá v tom čase mala vyše

XX rokov. Výsledkom praktík žalovaného bol život žalobcu 1 v neustálom strachu, nespavosť, psychické vypätie, zhoršenie zdravotného stavu. Jediné príjmy žalobcu 1 a jeho matky boli invalidný a starobný dôchodok. Výšku požadovaného finančného zadosťučinenia žalobca 1 odvodil od výšky poskytnutého úveru, ktorý si od žalovaného požičal, keďže táto suma v podstate spustila celý proces útrap, ktorými si musel žalobca 1 s jeho matkou prejsť.

66. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú, ako aj sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/169/2016 zo dňa 11.04.2017).

67. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, a to ujmu na zdraví v dôsledku života v neustálom strachu, nespavosti, psychikom vypätí, obavách o stratu obydľia. Aj keď nebol preukázaný konkrétny následok zodpovedajúci napr. škode na zdraví, nebráni to uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko žalovaný bol svojim konaním spôsobilý zasiahnuť jednak do majetkovej sféry práv žalobcu v 1. rade, čo by bolo spôsobilé privodiť mu ujmu na uspokojovaní jeho životných potrieb v prípade ďalšieho plnenia na základe neplatnej zmluvy. Zároveň bol preukázaný nátlak vyvíjaný na žalobcu v 1. rade, ktorý v ňom odôvodnene mohol vyvolať stres a obavy zo straty obydľia. Súd s poukazom na vyššie uvedené ako primerané finančné zadosťučinenie priznal žalobcovi v 1. rade vo výroku III. sumu 500 eur, ktorá výška zodpovedá výške poskytnutého úveru a ktorá suma v podstate spustila celý proces útrap žalobcu 1. Uvedenú sumu považuje súd za primeranú jednak z pohľadu sankcie pre žalovaného (ktorá však na neho v žiadnom prípade nemôže pôsobiť likvidačne), ako aj z pohľadu satisfakcie pre žalobcu v 1. rade. Súd poukazuje na skutočnosť, že určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia nie je dané žiadnym konkrétnym postupom ako napríklad určenie výšky škody na zdraví, závisí od úvahy súdu, akú sumu považuje v tom-ktorom prípade za primeranú s ohľadom na všetky okolnosti. Súd s prihliadnutím na trvanie nátlaku na žalobcu v 1. rade a jeho matku, zhoršenie ich zdravotného stavu a na výšku poskytnutej sumy, teda s prihliadnutím na všetky tieto okolnosti, považuje sumu 500 eur za primeranú.

68. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu a žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.